

ויהאמר די אמר שומר לחם ווישימו לו לפרו ולהם
 לכדם ולמערים האכלים אתם לפרם כי לא יוכלון
 המיעדים לאכל את העברים לחם כי תעכה הוא
 למיערים ווישכו לפניו הככר ככנתו והיעיד
 כעצרתו ותמהו האנשים איש אל רעהו וישא
 בישאת מיאת פניו אלהם וארם מישאת פניו נכח
 ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישפרו עמו
 ויצו את אשר על ביתו לאמר בלא את אמרת
 האנשים אבל כאשר יוכלון שאת ושיום כסת
 איש בפי אמתחתו ואת גבילי גביע הפסד
 תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסת שברו ויעש
 כדבר יוסף אשר דבר והפקר אור והאנשים
 שלחו המה וחבריהם והם יצאו את העיד לא
 הרחקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קנסו דודו
 אחרי האנשים והשגתם ואמרת אלהם לפיה
 שלמתם רעה תחת טובה הלווא זה אשר ישגו
 אדני כי הלווא נחש ינחש כי הרעתם אשר
 עשיתם ווישגם וידבר אלהם את הדברים האלה
 ויאמרו אליו לפמה ידבר אדני כדברים האלה
 חלילה לעבדיך מעשות פדני הנה והו פסת אשר
 מיצאני בפי אמתחתי השיבני אליך מארץ
 פניו ואיך נגנב מבית אדניך כסת או זהב אשר
 יפיצא אתו מעבדיך ומה וגם אנחנו נהיה לאדני
 לעבדים ויאמר גם עתה כדבר יכס פו הוא אשר
 ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקיים

ויתוסף עמו
 והוא לא יפיק וי
 יעטם חות
 וכן וידו ופיקם
 כי תועבה הוא
 דבר שני וזו י
 לויים ואסוף
 העברים והונקום
 עק טעם לומר
 הכור כבדותם
 קבוע וקומו ויוק
 שאפע לוי הוה
 וישכר וזכור
 בגוים אחר
 המט פבר הזה
 שהיו תלדו וקם
 וכן טוס כון שהן יע
 למעון אהרון
 או אס ובע אר
 אס אס ישב
 על אשחות
 אנות חמסיות
 חלקן עם אה י
 והשאת ידיו
 ויוסף ויוסף
 ואמר וישמן
 עמו ויוסף שג
 שאמר והוא אש
 יין ויוסף שג
 יין ויוסף שג
 שגן גביעוס
 אורן וקוין לו
 ודבריו חלילה
 לעבדיך חו
 הוה לך לטו
 גווי ודגש
 חס לעבד חס
 ויוסף קנה יה
 עלט אשחות
 דות הדיקה חס
 וטוס יטבולת
 בלשון זה הוה
 אשר איע יע
 חקר אשחות
 קומו
 האוון פתיה
 סק אטיין פלי
 יפו

אפיה וכן ויתוסף ויאמר ש
 לחמא וישכור
 ולחם פלחודוה
 עמיה פלחודוה
 מער אל למיכל
 אר בשריא דמי
 עבר אפלו ויאס
 רפא פרביותו
 נהמה גבריא
 חלקין מן קר מו
 חלקא דמעמן
 חלקין מן קר מו
 יתדי ממצת על
 מלי ית טעם גבר
 כדמלון למשש
 טענה וזכר פל
 כשור פפוס טע
 כסת זכר ויער
 דיוסת הומליל
 וגבריא את פטר
 אפן נפון ית קר
 ויוסף אמר ל
 קום דודו פתר
 ויוסף לוזן למה
 חלת טבתא ו
 פיה וזאת בדר
 אכא שחון די
 ויער ביקטו נמ
 פתגמיה דאל
 למר ימלל רפל
 חס לעבדיך מל
 הדיון הא כס
 בפוס טענת א
 מאר שא דפני
 מפרת רפיע
 דהבו לי ישכ
 וקטיל ואת א
 לפפוע לעבד
 פשו פתגמיה
 נשתכח עמיה
 וזכרן הוה זכ

זכר	נפסין אי	חייבן סכר	גבו ערהיון
זכר	אש אשוד	עשר ה	זוהן הדין
זכר	עכס אשם	שטעיון ושב	כאונת סין
זכר	אשוח דיון	על אחר	כבויכס כן
זכר	זן השורר	יהב טוס	הוי שטולכס